

అదైకోసం కాదు

కవిరాయని సుబ్రహ్మణ్యం

‘శ్రుతిబద్ధ కిస్తారా’ అనేమాట వినబడేసరికి ఎవరు చెప్పా అవి అద్ద వసూలుచేసికో దానికి పోటోతున్న వెంకాయమ్మ వెనక్కి తిరిగే సరికి గుమ్మందగ్గర ఫుల్ సూట్, బాటా బూట్ వేసుకొని, ఓ చేత్తో హద్ పట్టుకొని రెండో చేతిరుమాల్తో నుడుటిమీది చెమట తుడుచుకుంటూన్న పాతికేళ్ళప్రాయపు యువకుడు కనపడ్డాడు.

“ఎవరు నాయన నువ్వు? ఈ వీధిలో అద్దెక్కివ్వడానికి ఖాళీగా ఇళ్లరేక అద్దెల్లయింది కదా! అలాంటిప్పుడు ఈ వీధిలోను అందులో ఈ యిల్లు అద్దెకిస్తారా అని అడగమని ఎవరు చెప్పేరూ?” అంది వెంకాయమ్మ.

“అది కాదురేండి! పొద్దున్నించి ఇంటికోసం వెతుకున్నానా మరి ఏయిల్లయినా సరే వెటిల్ చేసికొని వెంటనే దిగిపోదామనే ఆశ్రు తతో ఆడుగుతున్నానంటే గాని మరే ఉద్దేశంతో గాదు. అందులో ఈ ఊరికి కొత్తగా వచ్చిన వార్ని-ఇక్కడి లోగట్టారేవి తెలియనివార్ని-” అని సద్దించేప్పే గతమ.

“అలాగా! పోనీ ఓ భాగమేనా అద్దెక్కి మనుకున్నా...”మని వెంకాయమ్మగారనేలోగా ఆ యింట్లోనే అద్దెకుంటూన్న వరసమ్మ అక్కడి కొచ్చి “ఇప్పటికే రెండుకుటుంబాలవాళ్ళు తగవుల్లో చచ్చిపోతుంటే ఇంకెక్కడిదీ చోటు మరో కుటుంబానికి. ఇదేం పుష్పకవిమానమా!” అంటూ హోసేటనర వెంకాయమ్మమీది తన అక్కసునీ, కోపాన్ని వెళ్ళబోసుకుంది

“అనవసరంగా బోక్యం కలిగించుకో” కని అవిడని మందలిస్తుంటే. “అదేవింటి! ఇంక చిన్నింట్లో రెండుకుటుంబాలన్నాయని వట్టి పుణ్యానికే అబద్ధాలాడారెందుకూ? మీరలాగంటే మాత్రం వమ్మేదెవరూ?” అన్నాడతను కొంచెం దైర్యంగానే.

“ఈపాటిదానికి అబద్ధాలాడే కర్మం వట్టింది! కరువురోజుల్లో మాలాగ కర్మకాలినవాడూ, సిరి లేనివాళ్ళూ ఇలాగే ఇంటేసిళ్ళలోకూడా రెండేసి

కుటుంబాలు చచ్చినట్టు సర్దకోని కిక్కిరిసుంటున్నారు” తనమాటని వమర్థించుకున్నాది వరసమ్మ ఓ వక్కు వెంకాయమ్మలాంటి కఠినచిత్తులైన హాస్పిటనర మీదో విసురు విసురుతూ.

“క్షమించండి. పొద్దున్నించి ఊరంతా గాలించినా ఇద్దరుమనుష్యులు యందదానికి సరిపోయే యిల్లే దొరకలేదు. అంచేతోకటి, ఇంక చిన్నింట్లో రెండుకుంటా లద్దెకుంటున్నాయా అనే అనుమానంచేత అలాగన్నా కాని మరేం తప్పు పట్టకండి” అని విషయంగా అన్నాడతను.

“దానికేంలే నాయనా! ఈ ఊర్లో ఇల్లు దొరకడ మేమంత స్తులువుకాదు. కాళ్ళరిగిపోయేట్టు తిరిగినా కడకు ఇల్లు దొరికిందంటే అదృష్టవంతుడే అతడు పోనీ ఈ ఇంట్లో నీకో వాటాయేనా. గడేనా యిద్దామన్నా వీల్లేడు. వట్టినే యిస్తానా. డబ్బు తీసికొంటాను- యిస్తాను. కాని ఇప్పటికే ఈ ఇంట్లో రణగొణిపునీ, రాధాంకపద్ధాంతాల. లేదీంది మొదలరాత్రి వరుక్కోనేదాకా రామరావణ సంగ్రామ భూమి ఈ కొంప-లాభంలేదు. అంచేత వేరేచోట వాకబు చెయ్యి” అంది ఎంతో వరోపకార పారాయణ త్వం ఉట్టివడేలా

“సరే! వాకబుచేయడానికేనే వచ్చిందికూడా. కాని మీ రనుకున్నట్టు అద్దె కిల్లిస్తారేమోపని ప్రారేయనడేందగ్గాదు. గవర్నమెంటు కన్ను గప్పి వస్తుల నే విభంగా ప్రజ రెగవేస్తున్నారో, అల్లాంటివారిపేర్లతోను, వారిపై, విధించవలసిన జరిమానాతో సహా ప్రభుత్వానికో రిపోర్టు సంపాదించి కొత్తగా ఎపాయింట్లై వచ్చేను-ముచ్చి పల్ టాక్సు ఇన్వెస్టిగేటింగ్ ఆఫీసర్ గా.”

“అయ్యో! కొంపములిగిందే వరసమ్మా!”

“నా కల్లెటటూస్తుందాన్నివట్టి. మీరే చెప్పిందాన్నిబట్టి ఇందులో రెండుకుంటుంటా లద్దెకుంటున్నారని తెలుస్తున్నాది. కాని ప్రభుత్వాన్ని మోసగించి, అధికార్లకి లంచమిచ్చి, మరేంచేసేగాని సంవత్సరానికి ఈ యింటివన్ను అరుహాపాయలే కట్టున్నారు-అందుకి శిక్షగా జరిమానాతో కలిపి ఈ యింటికి ఆర్నెల్లకి 60 రూపాయలు వన్ను విధిస్తున్నా” అతని మాటలకి వెంకాయమ్మగారు వంటి మీది తెలివితప్పిపోయి “అ! అద్దెకోసం కాదు!” అంటూ నిరుచుకువడిపోయింది.